

**Транскрипт аудио записа са
главног претреса одржаног дана 09.03.2017. године**

Председник већа: Добар дан, седите.

Констатује се да председник већа отвара заседање у кривичном предмету К-По₂ 5/16 против окривљеног Максимовић Далибора због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва из члана 142 став 1 у вези члана 22 КЗ СРЈ, по оптужници Тужилаштва за ратне злочине КТО број 4/16 од 14.04.2016. године.

Веће суди у неизмењеном саставу.

Констатује се да су на главни претрес приступили:

- заменик тужиоца за ратне злочине Бруно Векарић, ту,
- Далибор Максимовић оптужени је ту,
- бранилац окривљеног, адвокат Ненад Петрушић је ту,
- пуномоћник оштећених, адвокат Марина Кљајић,
- преводилац за холандски језик Александра Жеравчић...

Преводилац Александра Жеравчић Арсић: Жеравчић Арсић.

Председник већа: Арсић, добро.

Добар дан. Поздрав из Београда, овде судија Владимир Дуруз председник већа и чланови већа су ту, Винка Бераха Никићевић и Вера Вукотић. Ко је у Холандији присутан? Кажите.

Судија суда у Алмелу Леон Ханкс: Добар дан. Овде је судија из Оверејсела Леон Ханкс.

Председник већа: Добро. То је суд у Алмелу, јел` тако?

Преводилац Александра Жеравчић Арсић: Да.

Председник већа: Алмело сам разумео.

Преводилац Александра Жеравчић Арсић: Тако је, град у коме се сада налази се зове Алмело, а суд је Оверејсел.

Председник већа: Добро. Поздрав из Београда још једном. Да ли нам може рећи ко је приступио од позваних сведока?

Судија суда у Алмелу Леон Ханкс: Сва три сведока су се појавила, Фата Салкић присутна, Нермин Салкић присутан и Мејра Јашаревић присутна.

Председник већа: Добро. Кажите само да морам да констатујем на записнику ко је присутан.

Констатује се да су у суд у Алмелу приступили сведоци Салкић Нермин, Салкић Фата и Јашаревић Мејра чије испитивање ће се обавити путем видеоконференцијске везе.

И питајте како је утврђен идентитет тих сведока, на основу ког документа.

Преводилац Александра Жеравчић Арсић: Нису још увек утврдили идентитет сведока, они су управо ушли и управо им је намера да то у овом тренутку учине.

Председник већа: Па добро, нек` учине па да нам само саопште који је документ у питању.

Преводилац Александра Жеравчић Арсић: Они ће их сад пустити унутра и онда ће узети тај документ.

Председник већа: Добро, добро. Кажите само пошто смо информисани да је Мејра у другом стању, па након што утврдимо идентитет да ћемо прво њу испитати, тако кажите, да може жена да... Значи нек` прво утврди идентитет Мејре, па ћемо њу испитати, а онда нека утврђују идентитет ових других.

Судија суда у Алмелу Леон Ханкс: Мејра Јашаревић је приложила као њен доказ о идентитету холандски пасош, тако да је холандски држављанин.

Председник већа: Јел` има неки број серијски или нешто, неку ознаку чисто...

Судија суда у Алмелу Леон Ханкс: Има неограничен боравак у Холандији, што се тиче њеног боравка тамо.

И Нермину Салкићуи Фати Салкић, на основу пасоша се утврђује идентитет. Што се њих тиче идентитет ова три сведока је сада потврђен.

Председник већа: Добро. Имам питање за сведоке, да ли ће износити сведочење на матерњем језику, што би у многоме скратило, што би рекли данашње испитивање?

Преводилац Александра Жеравчић Арсић: Значи на бошњачком њиховом.

Председник већа: Али кажите пре тога да ћемо сада питати сведоке присутне да ли ће износити на матерњем језику да бисмо били ефикасни.

Судија суда у Алмелу Леон Ханкс: Сва три сведока су сагласна да ће говорити на бошњачком језику.

Председник већа: Добро. Ја се захваљујем колеги, ми ћемо сада прећи на испитивање сведока. Најпре ће бити сведок Јашаревић Мејра због њеног другог стања и да можемо након тога да је евентуално отпустимо.

Преводилац Александра Жеравчић Арсић: Питају дал` се тренутно виде сведоци код нас, а не виде сведоци па сам им рекла ...

Председник већа: Код нас се види судија и овај господин у тренерци.

Преводилац Александра Жеравчић Арсић: То сам и рекла да се види само судија.

Председник већа: И док будемо испитивали Мејру остали сведоци треба да изађу.

Судија суда у Алмелу Леон Ханкс: У реду, нек` чекају ту у ходнику током...

Председник већа: И само још да их видимо.

Преводилац Александра Жеравчић Арсић: Рекла сам да се не виде, они сад покушавају да наместе да бисмо ми видели сведоке.

Председник већа: Кажите судију смо видели и то је то.

Преводилац Александра Жеравчић Арсић: То сам и рекла, да само видимо њега. Сада покушавају да наместе како бисмо видели сведоке. Океј. Сешће на његово место...

Председник већа: На његово, добро, добро.

Судија суда у Алмелу Леон Ханкс: Тако је најбоље. Сешће на моје место да се види.

Испитивање сведокиње ЈАШАРЕВИЋ МЕЈРЕ

Председник већа: Мејра, добар дан.

Сведок Мејра Јашаревић: Добар дан.

Председник већа: Да ли ме чујете?

Сведок Мејра Јашаревић: Чујем врло добро.

Председник већа: Јел` се добро осећате, чујемо да сте у другом стању?

Сведок Мејра Јашаревић: Па не баш искрено.

Председник већа: Добро, онда ћемо гледати да вас што мање мучимо али морамо да вас питамо по нешто. Добро. Хвала што сте дошли и што дајете изјаву путем видео линка.

Морам да вас питам најпре, Ви сте дали личне податке 10.07.2008. године, додуше то је било пре скоро 9 година, Државној агенцији за истраге и заштиту па ћу ја

само рећи те податке да будемо бржи па ћете Ви рећи дал` се ту нешто... Наравно име оца је Мујо јел` тако, име мајке Хатија јел` тако. Рођени сте када и где?

Сведок Мејра Јашаревић: Име мајке Хатија.

Председник већа: Добро. А девојачко?

Сведок Мејра Јашаревић: Моје мајке је Бечић.

Председник већа: Добро. Рођени сте када и где?

Сведок Мејра Јашаревић: 05.11.`79. Братунац.

Председник већа: Братунац. А овде пише Хранча, код нас.

Сведок Мејра Јашаревић: Јесте. Хранча па Општина Братунац.

Председник већа: Добро, добро.

Дакле, са личним подацима као на записнику Државне агенције за истраге и заштиту од 10.07.2008. године.

Бићете испитани у својству сведока, дужни сте да говорите истину и одговарате на постављена питања, давање лажног исказа представља кривично дело. Испричаћу вам текст заклетве за сведока, Ви ћете само рећи „да“ да не понављате цео текст.

Заклињем се својом чашћу да ћу о свему што пред судом будем питана говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

Сведок Мејра Јашаревић: Да.

Председник већа: Добро. Знате што сте овде данас и што сведочите?

Сведок Мејра Јашаревић: Знам.

Председник већа: Добро. Пре него што вас питам на околности тог догађаја, Ви сте дали изјаву коју ми имамо овде, то је записник о саслушању сведока од 10.07.2008. године који сам малопре поменуо. Да ли се сећате тог исказа који сте тада дали и да ли остајете при њему, то је моје питање? Да ли остајете при том...

Сведок Мејра Јашаревић: Ја вјероватно да остајем али не сећам се, то је било поприлично давно да би сад могла да знам детаље.

Председник већа: Добро. Ајте сада ћемо да вас питамо оно чега се сетите, само једно подсећање, Ваша мајка има псеудоним ВС-3 да знате ето, тако да је тако и ословљавате. Па ајде нам испричајте почетак. Како се све то, шта се дешавало, шта се десило, чега се сећате и тако даље? Знате који је датум био, дал` се сећате датума, дал` се сећате када је то било?

Сведок Мејра Јашаревић: Мислим 09. мај `92., 09. или 10., не знам баш тачно.

Председник већа: Добро. Ајте нам испричајте где сте били, шта сте радили, шта се десило?

Сведок Мејра Јашаревић: Пробудили смо се уз неке пуцње уз неки дим, када смо изашли чули смо значи да су ти тенкови отишли горе на Глогову, видјели смо, видио се дим. Не знам, неко од наших амица или, рекли су да требамо сићи доле у поток, испод наше куће био је један поток, као да се мало сакријемо пуца се. Доле смо провели читав дан у неком не знам страху, да нисмо знали шта се дешава, нисмо могли ни помислити да ће се десити то што ће се десити. Значи око, па можда 3-4 послје подне отприлике, не знам тачно вријеме, дошли су „неке наше комшије“. Они су знали гдје се ми налазимо вероватно су све кроз прозор гледали, знали су гдје се налазимо, дошли су да кажу да изађемо и да идемо јер се ту више никад нећемо вратит. Кад смо изашли из тог потока наша кућа је била запаљена, кућа од амице која је била преко пута нас исто тако, ми нисмо имали шта обући, значи били смо, јер читав били смо у том потоку, били смо сасвим мокри. Они су рекли значи да идемо пут Глогове и неко ће нас чекати. Кренули смо путем, нисмо знали апсолутно шта се дешава, никог није било на улици. Кад смо ступили горе значи кад су већ почеле муслиманске куће у Глоговој, видјели смо да нема нигдје никог...

Председник већа: Кад кажете ми, ко ми, само нам то кажите?

Сведок Мејра Јашаревић: Аха, ја, ја, то, значи кад смо горе дошли кад смо ушли у Глогову, горе су живјели, имали смо амицу, све је било напољу значи стока је ходала нигдје никог живог није било али ми нисмо знали шта се дешава. И одједном наишо је аутобус, пошто сам ја ишла у Братунац у школу то је био „Вихоров“ аутобус којим је возио Јефто, ал` ми ћемо то касније видјети, напријед је било значи полицијско ауто, иза исто тако, аутобус је стао и рекли су да требамо да уђемо. Кренули смо сви значи имала сам млађег брата, старију сестру, мати, отац и ја. Изашо је напред војник, сјећам се да је био омањи црн, да је имо пушку, и реко мом оцу да се врати, значи нас је пустио да уђемо њему је реко да се врати. Чула сам само да је отац рекао „овдје су ми дјеца“. Он је рекао као нема везе не знам тако нешто и више ништа нисам знала. Значи, ми смо улазили у аутобус чуо се пуцањ и знала сам да је ту био крај, да је он био убијен. То је све што, чега се сјећам. Даље је аутобус затворио врата и кренуо даље.

Председник већа: Добро. Сада ће најпре питања постављати тужилац, па даље учесници поступка. Изволите тужиоче.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Ја сам заменик тужиоца за ратне злочине Бруно Векарић, хвала вам што сте дошли да сведочите. Само ћу неколико детаља да Вас питам да би нешто разјаснили. Дакле, прво сте рекли да су два аутомобила ишла испред и иза аутобуса, да ли је то тачно тако.

Сведок Мејра Јашаревић: Па, иза знам сигурно, јер је било још, мислим да је био још неко, није била само полиција мислим да је био још неко у ауто можда неко од нашег, ја немам појма, било је пуно ауто. А напријед, сад кад вратим филм, нисам баш сигурна дал` је било полицијско ауто испред.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро. Реците ми ...

Сведок Мејра Јашаревић: Позади знам.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да ли је, кад кажете изашо је војник, одакле је изашо, из аутомобила или из аутобуса?

Сведок Мејра Јашаревић: Из аутобуса је изашао, значи био је поред возача Јефте.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А реците ми да ли је Ваш отац нешто носио у рукама, да ли је имо нешто?

Сведок Мејра Јашаревић: Чини ми се да је имао, имао је једно ћебе које је нашао поред амицине куће које је било још сухо и можда неке ципеле и тако нешто, имао је нешто у рукама.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А где сте Ви били позиционирани у аутобусу, где сте седели, где сте стајали, како је то изгледало?

Сведок Мејра Јашаревић: Значи кад се то извршило били смо у шоку, ја сам знала шта се десило, знала сам да га је убио, и... Па не знам одма негдје с врата гдје је било мјеста одма негде иза возача пошто аутобус је био пун, једни су сједели по, доле по поду једни, аутобус је био крцат, пун жена, дјеца.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Ви сте само чули пуцањ нисте видели то, јел` тако?

Сведок Мејра Јашаревић: Ја нисам, ја нисам видела детаље јер смо ми сте стране ушли на прва врата и значи ми кад смо улазили, кад сам корачила у тај аутобус, то се десило напољу, чула сам пуцањ и знала сам шта се десило, нисам значи својим очима могла да видим.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Хвала вам, немам више питања. Хвала вам.

Председник већа: Добро. Браниоче.

Адвокат Ненад Петрушић: Госпођо, ја ћу се врло кратко задржати на овој теми, само ми реците шта је урадио тај војник који је изашао из аутобуса?

Сведок Мејра Јашаревић: Па ја кажем ја нисам својим очима могла да видим, значи убио је мога оца ништа друго.

Адвокат Ненад Петрушић: У реду. Хвала. Можете ми рећи где је сахрањен Ваш отац?

Сведок Мејра Јашаревић: Један дио његовог тијела значи 60% процената јер смо чули да су те гробнице премјештане, 60% процената од тијела је пронађено и сахрањен је у Бељацима у Братунцу.

Адвокат Ненад Петрушић: Да ли знате ко је пријавио смрт Вашег оца у матичним књигама умрлих?

Сведок Мејра Јашаревић: Па не знам, вероватно моја мајка.

Адвокат Ненад Петрушић: Да ли вам је познато да се као датум смрти у матичним књигама води 10. мај `92. године?

Сведок Мејра Јашаревић: Па ја кажем био је 09. или 10. мај.

Адвокат Ненад Петрушић: Немам више питања. Хвала.

Председник већа: Добро. Имате ли Ви питања? Све време говорите мој отац, како се звао Ваш отац?

Сведок Мејра Јашаревић: Мујо.

Председник већа: Мујо, добро. Кажите ми где се налазио Ваш отац у моменту када је био заустављен од стране тог војника, да ли сте испратили тај детаљ? Близу ког дела аутобуса?

Сведок Мејра Јашаревић: Па близу предњег дела аутобуса јер сви смо значи трбали да уђемо, кренули смо према првим вратима, изашао је један возач са средњих или задњих, не возач војник, са средњих или задњих врата и говорио „овамо“, овај је говорио „напред овамо“, ми смо значи кренули на прва врата, значи пред првим вратима некако, нормално је прво су ушли жене и дјеца, значи ја, мајка, брат, сестра да уђемо, а њега је значи вратио, негдје око, ја не знам негдје око врата тако, није баш значи ни сасвим близу али, значи испред аутобуса смо били.

Председник већа: Добро. Рекли сте чула сам пуцањ, да ли ја могу да закључим да је у питању један пуцањ или сте се тако само изразили? Знате шта је рафал, шта је пуцањ, шта је, правите разлику?

Сведок Мејра Јашаревић: Мислим да је био рафал али то је био толики шок да не могу сад да вратим тај филм.

Председник већа: Добро, да ли можете да определите, наравно Ви чега се сећате, нећемо да инсистирамо на нечему што, били сте и млади у то време, мислим и сад сте али сте били јако млади у то време. Где се налазио Ваш отац у моменту када је страдао, у односу на аутобус? Када је страдао.

Сведок Мејра Јашаревић: Како мислите гдје?

Председник већа: Где, дал' код предњег, дал' код задњег дела, рекли сте да сте имали намеру да....

Сведок Мејра Јашаревић: Код предњих врата, значи предњи дио аутобуса.

Председник већа: Добро. Да ли сте видели било ког војника са неким посебним обележјем? Са неким тра....

Сведок Мејра Јашаревић: То тачно не бих могла.

Председник већа: Са неким...

Сведок Мејра Јашаревић: Не бих се могла, знам...

Председник већа: Са неким тракама, марамама ил' нечим сличним? Дал' се сећате?

Сведок Мејра Јашаревић: Не бих се могла сјетит.

Председник већа: Добро. Да ли бисте могли да се сетите лика војника који му је рекао да не може да уђе у аутобус?

Сведок Мејра Јашаревић: Лика не, чини ми се само да је био омањи, црн, то је све што бих могла рећи.

Председник већа: Шта значи омањи?

Сведок Мејра Јашаревић: Чини ми се.

Председник већа: Отприлике висина. Да ли можете отприлике бар висину?

Сведок Мејра Јашаревић: Па можда метар седамдесет, не бих могла тачно да кажем, 75 и тако, није био изразито висок.

Председник већа: Добро, кажите ми, Вама је отац страдао, да ли се Ви придружујете кривичном гоњењу окривљеног и да ли истичете имовинско правни захтев?

Сведок Мејра Јашаревић: Сигурно.

Председник већа: Знате шта је једно, шта је друго? Придруживање кривичном гоњењу, да ли се придружујете овде присутном тужиоцу који гони оптуженог за то и још неке радње, дакле да ли се Ви придружујете тужиоцу, а друго питање да ли тражите накнаду штете?

Сведок Мејра Јашаревић: Обадвоје сигурно, да.

Председник већа: Добро. Придружује се кривичном гоњењу и истиче имовинско правни захтев.

Да ли можете да определите висину, или, не морате сада наравно, моје је само питање да ли можете да определите висину?

Сведок Мејра Јашаревић: Не, не бих могла причати о томе.

Председник већа: Чију висину сада не може да определи.

Да, изволите.

Адвокат Ненад Петрушић: Само још једно питање, бранилац окривљеног. Госпођо, да ли је вашем оцу признат статус борца, по ком основу је ваша мајка након рата добила пензију?

Сведок Мејра Јашаревић: Мој отац није био борац.

Адвокат Ненад Петрушић: Да ли му је признат статус борца, па по том основу је...

Сведок Мејра Јашаревић: Ни то не бих знала.

Адвокат Ненад Петрушић: Па по том основу је ваша мајка добила пензију. Јел имате нека сазнања о томе?

Сведок Мејра Јашаревић: Знам да мајка прима пензију што је отац радио, а друго не знам, знам да није био борац значи није био човек који се борио и који је имао пушку.

Председник већа: Добро. Мејра, хвала лепо што сте сведочили.

Сведок Мејра Јашаревић: Молим.

Председник већа: Што се нас тиче, осим ако имате још нешто да кажете што вас нисмо питали а мислите да је важно за тај догађај.

Сведок Мејра Јашаревић: Не.

Председник већа: Хвала лепо, што се нас тиче Ви можете ићи.

Сад, не знам судија да ли је ту и даље, ако можемо Салкић Нермина да добијемо.

Испитивање сведока САЛКИЋ НЕРМИНА

Председник већа: Шта каже?

Преводилац Александра Жеравчић Арсић: Он не жели да буде приказан на слици, да ли је то могуће?

Председник већа: Па није могуће, пошто је ово видео линк. А сви су дали исказе без икаквих проблема и што долазили овде у суд непосредно, што путем видео линка ево као и мало пре Мејра, тако да никаквих проблема није ту било, слободно може да... а и већ смо га видели, већ је био сео.

Преводилац Александра Жеравчић Арсић: Сада ће му уступити место, ипак је одлучио да седне.

Председник већа: Добар дан Нермине.

Сведок Нермин Салкић: Добар дан.

Председник већа: Нема потребе да будете у било каквом страху, нема разлога за то, тако да, хвала Вам што сте дошли и што сведочите путем видео линка.

Моје питање је, Ви сте дали ваш исказ 16.07.2008. године, Државној агенцији за истрагу и заштиту. Ту сте дали и ваше личне податке, да ли се нешто мењало?

Сведок Нермин Салкић: Не, како мислите?

Председник већа: Па нешто што је могуће од података.

Сведок Нермин Салкић: Не, не, не, није се ништа овај, ништа се није мјењало.

Председник већа: Дакле лични подаци су исти, имамо овде и адресу у Холандији, добро, то је то, то је актуелно, 29. новембра '78. сте рођени, јел' тако?

Сведок Нермин Салкић: Коректно, да.

Председник већа: Да, добро. Кажите ми, дали сте вашу изјаву Државној агенцији за истраге и заштиту 16.07.2008. године, да ли се сећате те изјаве и да ли остајете при тој изјави?

Сведок Нермин Салкић: Сјећам се ко сад, нормално.

Председник већа: Јел' остајете при тој изјави?

Сведок Нермин Салкић: Остајем при тој изјави, нормално, што да не.

Председник већа: Ајте нам укратко поновите шта се десило том критичном приликом, који је то датум био, ако се сећате, и шта се догодило везано за чињенице које сте ви видели или евентуално и чули.

Сведок Нермин Салкић: Ја бих само мало да се вратим, како се зове, није то никакав, како Ви рекосте да се плашим или не плашим, онај, како сам већ, једноставно нисам се тим бавио никад са овим, оваквим тумачењем, тако да нисам хтио, видео сам икс пута да има људи који желе и не желе то, ја нисам овај, данас, како се зове, дошо ту да бих ја некога окривио, ја сам ту да испричам оно што ме Ви питате, и што се ја сјећам 09. маја '92., ја мислим да се о том датуму ради.

Председник већа: Јесте.

Сведок Нермин Салкић: И овај, све што можете да питате ја ћу покушати да одговорим, тог дана...

Председник већа: Ајте нам Ви укратко у слободном излагању чега се сећате, а ми ћемо Вас онда питати.

Сведок Нермин Салкић: Нажалост, морам признати и рећи, ипак нажалост пуно је се то десило 9. маја '92., сјећам се, могу вам да кажем да се добро сјећам тог датума и ја не знам шта Вас интересује, читав наш пут 9. маја '92., или вас интересује код асфалта неке ствари које су се десиле.

Председник већа: Убиства, то нас занима.

Сведок Нермин Салкић: Убиства?

Председник већа: Јесте.

Сведок Нермин Салкић: Па прије него што би овај ја требао причати о убиствима, нормално, морам испричати како смо дошли до тог, како се, асфалта...

Председник већа: Наравно, испричајте.

Сведок Нермин Салкић: ...тек где сам ја видио. Па убиство се... јел Вам могу укратко рећи где су се убиства десила, а ако желите ви да чујете пут мој, може и то.

Председник већа: Немојте, немојте цео тај пут, можете укратко како сте се нашли ту на лицу места где сте евентуално нешто видели.

Сведок Нермин Салкић: Па да, да, да, да, да, ми смо онај како се зове, једноставно са села Церовац где ми је, ја би реко, увјек то кажем и то знају сви, ђедова кућа, знам да има и дид и дједа, али ја сам говорио ђед, на Церовцу једноме изнад Братунца у ђедову кућу смо били и тако, овај, војници онај, како се зове, наоружани, морали смо сићи доле до мјеста Реповац и у том Реповцу, на том Реповцу били смо онај, како се зове, жена, дјеца и одрасли мушкарци. Поред, кад смо сишли из правца овај, како се зове, то је било значи негде, могло би вам отприлике рећи вријеме, ја мислим да тад нисам рекао у СИПИ, да је то било негде између 11, 12 сати, значи није била зора, није био ни мрак...

Председник већа: Извињавам се, пре него што наставите, само, нисам сигуран у свим овим детаљима око видео линка, само да Вас упозорим да сте дужни да говорите истину и одговарате на постављена питања, да је давање лажног исказа кривично дело, и да Вам испричам текст заклетве за сведока, Ви ћете само рећи „да“, да не понављате цео текст.

Заклињем се својом чашћу да ћу о свему што пред судом будем питан, говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати. Ви само кажите „да“.

Сведок Нермин Салкић: Да.

Председник већа: Добро, ајте наставите. Наставите.

Сведок Нермин Салкић: И овај, у колони од Церовца, малог мјеста према том доле Реповцу и касније Братунцу, били су, овај, и мој отац којег сам значи 09. маја '92. последњи пут видио.

Председник већа: Како се звао?

Сведок Нермин Салкић: Шабан Салкић.

Председник већа: Добро.

Сведок Нермин Салкић: Одведен је у СУП у Братунац тад, на саслушање Саве Бабића, тад ја мислим начелника безбедности Братунац. Од тада па до сад, зато ово није лоше чути, кад се има могућност испричат, ни дан данас не знам ни шта је било, па хајд, то ме више и не интересује искрено да вам кажем пошто споменусте истину, истину и само истину, волио бих само после 25 година, сад ће 09. маја, да ми неко каже бар ће су његове кости. Волио бих из тих разлога, матер ми је болесна а и ми богами старимо, његов отац значи ђед и нена, исто су то желели па су умрли, нису дочекали, па бих волио бар ја, ја опет, спомињете то исто, ја нисам дошао онај, како се зове, поновљам да ја тог неког човјека који је нешто урадио, ја да сам... ја сам дошао да испричам своју причу па ви касније као суд, часни суд одредите како и шта.

Е, ми смо значи доле стјерани, жене, дјеца, старог су ставили онај, како се, у ауто и одвели према СУП-у. Са нама су били Омер Салкић, Незир Салкић и Хусо Салкић, од старијих људи тад, преко 15 година то јест баш старији пошто су имали дјецу.

Председник већа: Омер, Незир и Хусо, је л' тако?

Сведок Нермин Салкић: Омер, Незир и Хусо Салкић. Хусо је био сеоски хоца.

Председник већа: Добро.

Сведок Нермин Салкић: Незир је био из Гаја а Омер је био можда пета кућа од Незира на том Церовцу горе. Из правца Глогове, из правца Глогове значи по мени као тад дјетету који је, онај, ненапунио 13 година, из правца Глогове дошао човјек отприлике по мени, висине 1,70, са још својим, па не знам пошто је се то ружно десило, не могу рећи пајдом, јараном, човјек, човјек, мушко је било, дошли су из правца овај Глогове и одједанпут су на њихов начин кренули у акцију, то јест знате како то иде, псовка, тамо вамо, ово оно, ви Муслимани, ви балије, ово, пето, десето, ја сам био у првом реду, овај, већином оно како бих рекао, чучајући, мислим заборавио сам и ја сад неке наше, босански а не што госпођа каже бошњачки, ја јесам Бошњак али ја причам босански, не причам бошњачки, и овај, одма је одвео та три човјека и иза шлепера убио. Тај лик, један мањи, отприлике 1,70, није смеђ више овако био црни. Касније се вратио, значи добро је био упућен, код тог Хусе Салкића је постојао мусат хамајлија, видио је то и касније му је по напола одрезао главу. Вратио се поново и питао има ли добровољаца требају ми за нешто. Ја сам са Менсуром Салкићем и још једним у том, не знам ко је био трећи, били смо мали, кренуо са тим човјеком, са тим војником и овај, видио сам да су убивени, да је овај, како се зове, што би се у нашем речнику и вашем из Србије и нашем у Босни рекло ко заклан, полу заклан, бацили смо их у јарак, одма са асфалта, ја мислим да се то зове јарак, то је оно куд вода пролази значи између асфалта и њиве.

Председник већа: Добро.

Сведок Нермин Салкић: Вратили смо се поново да сједнемо, тај исти свједок, солдат војник је се вратио, почео нас сад испитивати колко ми сад имамо година. Реко сам ја реко 13, овај реко 14, иза нас је био, ја не знам типа, не знам момчића, само знам да су га звали из Горње Хранче Сарајкин, не знам можда је био и мој имењак ил` је имо друго име. Он је некако, није чукао као ми него је некако ко напола стојећи стојао, овако, тако да је овај мого њега да види и каже колко ти имаш, каже 15, е каже ти пођи са нама. Касније је одвео тог момка и негде ван код сепарације једне ће фабрика Братунац излагала плочице, и касније се, ту је убивен тај момак, у том моменту значи тај са 15 година и можда 16 је имао. Ми смо, онај, како се зове, били преплашени. Није прошло једно сат времена, онај, како се зове, можда и два у том времену, оно, што би ми рекли Бошњаци халалите у 15 - 20 минута можда и пола сата, овај, на времену, дошао је аутобус, у аутобусу је био један војник напред, један позади, и речено нам је да ћемо бити депортовани према Кладњу, по њиховим причама, знате како оно иде, ваша територија, ви ово, ви оно, баш у детаље мислим да је то сто хиљада пута речено како и шта. Кренули смо, прошли смо значи у нашим доле појмовима, штета, ја никад нисам био морам признати по одвајању Бошњака, православца из Босне, Србијанца, ако могу двије, три минуте да кажем у вези тога зашто, па зато, од тог несретног случаја и одвода мога оца, морам признати да је мој отац био аутопревозник и да је све тамо, можда одакле сте и ви ил` у близини, ми ко дјете смо знали шта је Инђија, Рума, Нови Сад јел смо били, изводили смо овај дрва за огрев, тако да читаво тамо око Београда све знамо, и Сурчин и све остало, још у то доба. Овај, била ми је, ето морам мало да то, кад споменем мало сам, криво ми је то што се десило и што је мој отац нестао, не само мој отац него још ето, скупа сва три народа, преко 100.000 људи, можда и 200, ко зна, да је имао он од 10 људи најмање 6 до 7 тих својих, морам сад рећи пријатеља, хавера прије 09. маја '92., а да га рецимо нико није могао спасити. Ми као дјеца смо и прије чули да су се дешавале година '40-их свакаквих ствари ал` да се ипак помагало. 09. маја '92. нико никога није хтио ни да види а камоли да помогне од комшија.

Председник већа: Добро, само морам сад да Вас овај...

Сведок Нермин Салкић: Кренули смо, кренули смо...настављам свој пут ако може.

Председник већа: Може.

Сведок Нермин Салкић: Ја сам узео, извињавам се, четири минута само да кажем....

Председник већа: У реду, у реду, саслушали смо Вас.

Сведок Нермин Салкић: ...да ми је страшно жао што се то десило и што ми је отац, овај, како се зове, одвезен у непознатом правцу и до дан данас се ништа не зна. Значи негде око 11 и 12 онај, како се зове, кренули смо, ушли смо сви, ко је био значи у Реповцу, на тој старој станици познатој међу народима, кренули смо и прешли смо, има Хранча, има један мањи дио, ја не волим поново да одвајам Бошњак, Србин, али се звала Српска Хранча, тако су гово..., за мене је то све Хранча, Горња и Доња, значи у Горњој тој Хранчи, како бих рекао сад овај други народ, Српској Хранчи, исто је мало како се, ту смо се као нешто мало застали, кренули смо пут ка Глоговој. Негдје, моје мишљење како се то зове, можете проверити, Горњи Татар, Доња Глогова, на путу

значи, има 'вако ко једна раскрсница, лијеви пут од Братунца значи води према путу за Старе Магаше, зашто то знам, зато што знам као дијете имали смо пуно дрва које смо касније за Србију транспортовали, из тих Магаше и са једне и са друге стране смо возили па добро знам тај пут. Стојао је један човјек, жена и дјеца, и сад, ми смо на том путу а то се може да види од овог главног пута Глогова, Кравица и Коњић Поље, стао је исто човјек који је са том женом и дјецом потрчао према аутобусу, аутобус је стао и каже о имамо још неке да поведемо. Човјек деку је имао, жена, дјеца, е, данас је ова мала, испоставило је се да је то ћерка од тог човјека који је трагично настрадао. Потрчао је значи преко њиве, аутобус је био паркиран од Кладња десно, а од Братунца са лијеве стране, тако да овај, како се зове, можда касније може бити питања, прескочила су жена и дјеца тај поново што ја називам јалак који раздваја њиву и асфалт, човјек је и он покушао, тај исти тип што је доле убио три, био је испред у ауту, вратио се и каже шташ ти, шташ ти овамо, пето, десето, куд си ти кренуо, и читав рафал истресо преко тог Мује Шаћировића, значи тај господин је тад исто изгубио живот, значи негде између 11 и 1, 09. маја '92.

И ето, касније, овај, кренули смо према Кравици, имали смо један краћи како се зове, краћу контролу кроз Коњић Поља, нисмо, пошто није онај била још слободна територија, нисмо смјели пошто је у аутобусу био испред човјек, војник и иза војник, и негде тамо према Власеници, то јест како се зове, према Кладњу, значи морамо преко Власенице, тај исти тип са својим јараном који је убио троје, и касније вамо он је убио исто тог Мују Шаћировића, са двије девојке како сам могао да негде значи пут је трајао два, три, око пола 3 је се одвојио у непознатом правцу са двоје особе, по мени бринета и једна плавуша, одвојио се на десну страну према неком селу и од тад смо ми баш, како би могли рећ, што се њега тиче, његовог јарана и те цуре, жене, били смо слободни, отишли смо вамо преко Власенице и вамо даље за Тишћу, ту је била, ту су нас пустили и онда смо трчали ко животиње и асфалтом, и путићима, и сокацима, и поточићима, према Кладњу, ето, то је то.

Председник већа: Добро. Тужиоче?

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добар дан. Ја сам Бруно Векарић, заменик тужиоца за ратне злочине и хвала Вам што сте дошли да сведочите. Само ћу неколико питања, веома сте јасно све описали, само ћу неколико додатних питања. Дакле, са ким сте били кад сте дошли у Реповац односно кад сте ишли према Реповцу, јесте били са мајком?

Сведок Нермин Салкић: Био сам са мајком, са оцем, са читавим сељанима, са свима у то доба који су у колони били, морам признати, то сам ја исто у СИПИ дао, пошто ми господин преко пута вако мени, Ви сте сад са лијеве стране мени како могу да видим овај видео, ја сам исто био онај, ко неки таоц у селу, који сам морао да ... тако да смо сви били у том моменту према том Реповцу, од Церовца кренули доле низбрдо.

Заменик тужиоца за ратне злочине: И Ваша мајка је била са Вама?

Сведок Нермин Салкић: И моја мама је била у тој колони, мој отац, највероватније рахметли, онај, како се, 25 година нисам још ништа чуо, овај, и мој брат је био ту, моја нина је била ту, и сви Салкићи већином, једно село је прије било створено од једног презимена или два, евентуално три, тако највише су ту били Салкићи из тог Церовца.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Хвала Вам. Када сте рекли, каже дошли су из правца, дакле како су дошли ови починиоци дакле овог догађаја који сте описали, значи, тај који је је убио троје људи али сте рекли дошли су. Јел то нека множина, значи да их је било више или како? Можете само....

Сведок Нермин Салкић: Ја, један, један.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Како су дошли?

Сведок Нермин Салкић: Њих двојица су били.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Пешице, аутобусом, колима?

Сведок Нермин Салкић: Колима, ја, па у колима, нису у воловским колима, у колима су дошли, нису дошли пешке из Глогове, Глогова и Хранча су негде три до четири километра, нису пјешке, дошли су аутом.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Е то, то, да би прецизирала, да, да, хвала, хвала. Кажите ми, дакле, колико их је било, јесте тада значи говорим о Реповцу сада прво, први догађај где је ликвидирано троје људи....

Сведок Нермин Салкић: Тај војник је био вазда са тим својим, он је тамнији а овај вамо мало мање тамнији био, сјећам се његов тај друг је имао каубојке на ногама и тако је причао како је он по Кули онај, како се зове, ото овај митраљез, и да је исто Кули, Зворник, да су се они у њиховој речнику, ја се извињавам, сјебали, и да ће тако и нас, е ја ту реч не користим, али морам је рећи, тако је било изговорено, и овај, тако да ће и нас потаманит, ово, оно, туц, муц и ето, то је то. Двојица, ја причам о двојици.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да. Е сад, је л' могу да Вас замолим да опишете мало прецизније овог починиоца дакле тог човека који је убио њих тројицу, дакле како, је л' имао нека обележја, је л' носио нешто на глави, је л'

Сведок Нермин Салкић: Јесте, јесте, имао је траку на глави, сад ја нисам онај како се види, шта пише, имо је, како се зове, добро, добро виђену траку на глави и био је мањег раста, није сад био 1,90, никакав кошаркаш, негде по мојем мишљењу сад и тад, 1, 70, можда 1,72 а можда и 1,69.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Хвала, а реците ми овај, кад сте, кад је како кажете заклао Хусу, па сте после рекли полузаклан, је л' то значи да....је л' можете само то да појасните јел није ми баш....

Сведок Нермин Салкић: Па заклан....у мојој реченици, не бих ја то волио у мом речнику, заклан је...

Заменик тужиоца за ратне злочине: Па знам, извините, али...

Сведок Нермин Салкић: ...кад одсјече главу, ово је било напола или једна трећина испод грла.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Е добро, то сам и хтео, управо тај детаљ ми је био важан. Хвала Вам. Реците ми само, нож одакле је извадио, да ли имате неко сећање на то, како је, где је држао нож, како је био наоружан?

Сведок Нермин Салкић: Па нож му нико није дао, нож је имао уза се, сад да ли га је испод пазуха извадио ил' да га је извадио иза вамо десно, лијево, имао је код себе нож.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Хвала Вам. Рекли сте, још само једанпут да вас замолим за овај други догађај дакле касније, када је убијен Мујо, кажете да је у ауту било више људи је л' тако, дакле, у ауту одакле је изашао тај који је убио тројицу пре тога?

Сведок Нермин Салкић: Ја, по мом излагању починиоц, починиоц је био у ауту поново са својим јараном, пријатељом, другом, како се тад у то доба звао и сад не знам, и онај, како се зове, двије цуре са њима.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Хвала Вам, немам више питања, хвала.

Председник већа: Браниоче.

Адвокат Ненад Петрушић: Господине, Ваше данашње сведочење се битно разликује у односу на изјаву коју сте дали органима, државним органима Босне и Херцеговине 2007. године, па ћу у том смислу Вам је поставити нека питања. Прво, данас описујете тог човека, тог војника као војника који је имао црвену траку око главе, а у изјави...

Сведок Нермин Салкић: То Ви кажете, ја сам рекао траку, то Ви кажете сад црвену траку, добро, овај, прочитајте, послушајте шта сам ја рекао.

Адвокат Ненад Петрушић: Имао је траку око главе, а у изјави датој Државним органима Босне и Херцеговине кажете имао је црвену траку на десној надлактици. Хоћете ми....

Сведок Нермин Салкић: Није тако. Апсолутно није тако.

Адвокат Ненад Петрушић: Можете ли ...

Председник већа: Постоје два војника и један је имао и овде и овде, па му прецизно кажите, прецизно предочите.

Адвокат Ненад Петрушић: „Други војник који нас је вадио из камиона да склонимо тијела убијених је био старости око 20 година, висок 185, сув, мршав, смеђе дуже косе, коју је везао у реп на потиљку, носио је маскирну униформу, имао је полуаутоматску пушку, он је имао црвену траку на десној надлактици“. Да ли је тај војник кога ви овде описујете као другог војника тај који је убио ову тројицу људи у Хранчи?

Сведок Нермин Салкић: Не, то је у Реповцу мислите.

Адвокат Ненад Петрушић: У Реповцу.

Сведок Нермин Салкић: Односно Хранча Реповац. Не, не, не, овај мањи је убио, то је, ја причам тај други у каубојке што је имао и тај је био мало виши он је био поред њега.

Адвокат Ненад Петрушић: Да ли тог другог војника који је убио Ви идентификујете као „Македонца“?

Сведок Нермин Салкић: Тако је био, тако су као рекли прије неки, да је имо надимак „Македонац“.

Адвокат Ненад Петрушић: Дакле да ли Ви остајете данас да је тај „Македонац“, односно ја ћу вам предочити сад изјаву коју сте дали 2007. године где кажете: „Војник за кога сам чуо да се зове Македонац тог дана преко чела је носио траку црвене боје, такву траку је имао око десне надлактице, имао је тамну косу и тен, висине 165, средње развијености, био је у шареној војној униформи, носио је пиштољ и нож. Нисам видио да је имао пушку“. Да ли је дакле тај војник учествовао односно извршио убиства ове тројице Салкића, а касније и убиство Мује?

Сведок Нермин Салкић: Да. Особа између 165 као што ви кажете и што ја малоприје реко 1,71 или евентуално 1,72, та особа је починила злочин 3 плус 1, 3 на лицу мјеста плус касније Доња Глогова Горњи Татар, Мујо Шаћировића.

Председник већа: И то је тај за кога Ви, извињавам се што ускачем, који има надимак „Македонац“ за кога сте чули?

Сведок Нермин Салкић: Ја, мањег раста, ја, тај.

Председник већа: Добро.

Адвокат Ненад Петрушић: Господине, ово друго убиство везано за страдање Мује Шаћировића Ви у својој изјави коју сте дали државним органима Босне и Херцеговине уопште не помињете, као да се није ни десило?

Сведок Нермин Салкић: Не у праву сте, није ми нико никад ни пито...

Адвокат Ненад Петрушић: Молим вас, молим вас, сачекајте сачекајте...

Председник већа: Само да заврши бранилац, немојте у исто време.

Адвокат Ненад Петрушић: Да ли можете дати разлоге због чега о томе не говорите?

Сведок Нермин Салкић: Не, не, не, немојте Ви тако да ја не говорим, мени је само онај како се зове, за вријеме 2007. ил` `08. ко што Ви кажете кад сам СИПИ дао било до Реповца. Ја сам лјепо питао господина преко пута мене дал` да причам до Реповца или да наставим до Кладња, тако ми је одобрено данас да причам причу до Кладња. Ви нећете тачно је то 2007. или евентуално 2008. кад сам ја то дао ништа чути од Реповца пут према Кладњу.

Адвокат Ненад Петрушић: У изјави коју сте Ви дали заиста не можемо закључити да вам је овлашћено то службено лице рекло да причате и о Реповцу или о Кладњу него сте причали о догађају 09. маја `92. године. Дакле 09. маја `92. године се десило и убиство Мује, према томе да ли имате можда неки други разлог...

Сведок Нермин Салкић: Господине ја понављам још једанпут, ја немам никакав разлог, ја имам своју причу ако желите онај како се зове, ја ћу вам да нацртам ту причу, добро се сјећам 09. маја `92. и понављам све што сам рекао и село и путиће и поточиће све ћу вам нацртати. Ако ви

Председник већа: Он је ... Сачекајте...

Сведок Нермин Салкић:секунде сумњате ...

Председник већа: Нермине, Нермине ...

Сведок Нермин Салкић: ... у моје данас ...

Председник већа: Сачекајте само. Нермин се изјаснио зашто.

Адвокат Ненад Петрушић: У реду.

Председник већа: Ви имате записник Ви сте предочили да се то из записника не види и то је то, па ћемо ми све то да ценимо. Даље.

Адвокат Ненад Петрушић: Можете рећи где је узета Ваша, ова изјава 2007. године?

Сведок Нермин Салкић: 2007. године, имао сам у Сребреници касније у Братунцуто јест Хранчи....

Председник већа: Извињавамо се, 2008. је у питању. Нермине 2008.

Сведок Нермин Салкић: Господине 2008. у Реповцу то јест Хранчи овај како се зове, од стране ако могу и смијем да кажем, ја мислим једног извесног Бајре који је радио за СИПУ добро се сјећам и једне госпође Драгице, Гордане не знам, мушко и женско су били у кући кад сам даво ту изјаву.

Адвокат Ненад Петрушић: Да ли је та изјава снимљена?

Сведок Нермин Салкић: Та изјава није снимљена него ми је речено да су они компјутерски радили у кући и да је човјек изнад куће у ауту исто то, они су писали, и он је то имао три аута су ту била....

Адвокат Ненад Петрушић: Нисам вас најбоље разумео, кад сте потписали ту изјаву?

Сведок Нермин Салкић: Па 2008. ко што господин каже.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Извините ...

Председник већа: Ајте питајте

Заменик тужиоца за ратне злочине: Али ово само да ...

Председник већа: Не можете сад, сад не можете. Ту изјаву коју је тада дао, можете питати када је, да ли је и када потписао. Да ли се сећате дал` сте потписали ту изјаву и када у односу на давање изјаве?

Сведок Нермин Салкић: Господине ми понављамо сад улазимо у неке мале тачке тачкице, да ли сам, јесам ли, па да се ми лијепо онај сложимо, 2008. и Ви добро знате гдје је то било и како је било, а сад оћемо ли у детаље да причамо и да ли је био тај човек није био, па да није био на том путу 09. маја `92. не би данас ни сједио..... па према томе немојмо да улазимо сад у неке мале тачке тачкице да узимамо неке поене.

Председник већа: Ајте да ми одлучимо...

Сведок Нермин Салкић: Господине ...

Председник већа: Нермине, Нермине ...

Сведок Нермин Салкић: кући гдје сам ја дао 2008. господине, питајте СИП-у, кад како, компјутер је био поред, госпођа та Драгица, Гордана, Милица која је писала и кажу човек у једној сивој цети изнад кућа и причамо да ли снима, дал` пише ја то не знам. Ми смо дошли да причамо 09. маја `92. шта је се десило, господин са десне стране мене почиње, ево пегла ме 2008., шта је било...

Председник већа: Даље.

Сведок Нермин Салкић: Ми се враћамо ваљда на 09. мај јел` је то веома значајније него 2008., 2007. и шта ја знам.

Адвокат Ненад Петрушић: Моје питање је било врло једноставно, да ли је потписао тај дан ову изјаву кад су били инспектори СИПЕ код њега, ништа више ја не тражим.

Председник већа: Да ли се сећате да ли сте ту изјаву потписали тог дана када сте је и дали?

Сведок Нермин Салкић: Па шта Ви мислите највероватније је да се онај извештај поготово кад је СИПА у питању да се потписују.

Председник већа: Добро. Да ли се сећате да сте истог дана потписали? То је питање браниоца.

Сведок Нермин Салкић: Истог дана завршен је тај разговор, тако потписо не потписо, истог дана је завршен разговор.

Председник већа: Добро.

Адвокат Ненад Петрушић: Када је дошао тај војник да ли је он тражио, нисам најбоље чуо, да ли је он након убиства ове тројице Салкића да ли је тражио добровољце или је наредио њима тројици ...

Председник већа: Питао је добровољци, то је рекао.

Адвокат Ненад Петрушић: Нисам, нисам чуо, у реду онда ...

Сведок Нермин Салкић: Добровољце је тражио да му нешто помогну, тај војник је тражио, кад је убио те људе тражио је добровољце да му нешто помогну.

Председник већа: Ви питања имате? Имате ви питања? Немате. Сада ћу вам ја као председник већа на крају поставити питања, и евентуално чланови већа. Сад кад смо већ стали код добровољаца, на питање браниоца малопређашње, ја морам да вам предочим да сведоци Салкић Зумра, Салкић Зухра, Салкић Менсур, Салкић Амир кажу да сте били натерани да та тела однесете ту поред, по казни.

Сведок Нермин Салкић: Па нисмо били натјерани али је дошо по нас.

Председник већа: Ви кажете да је тражио добровољце и да сте се Ви јавили, а ја морам да вам ...

Сведок Нермин Салкић: Добровољце, помагаче, да помогну у том моменту.

Председник већа: Јесте, али ови сведоци како сам ја навео, кажу да сте били натерани, па ја морам да ...

Сведок Нермин Салкић: Па нормално да смо тог дана били натерани, нисмо ми то самовољно извршили.

Председник већа: Па јесте натерани да та тела однесете у канал, или сте били ...

Сведок Нермин Салкић: Па како нисмо натерани били, па како ће бити, нисам ја то па нормално дошо је по нас каже требају ми, требају ми особе да ми помогну иза камиона.

Председник већа: Зато што сте малопре рекли...

Сведок Нермин Салкић: Људи су били на асфалту ...

Председник већа: Малопре сте рекли добровољци, зато Вас питам.

Сведок Нермин Салкић: Па добровољци реко сам реченицу можда добровољци, да је он у том мислио и гледо добровољце, ал` ми смо били натјерани који смо били са њим.

Председник већа: Добро. Кажите ми ко је тела однео у канал?

Сведок Нермин Салкић: Како мислите тјела? Па ми смо их бацали са асфалта...

Председник већа: Ко, ко?

Сведок Нермин Салкић: Тај Менсур Салкић и још један, три нас.

Председник већа: Били сте Ви, био је Менсур и?

Сведок Нермин Салкић: Још један.

Председник већа: Да није Елвир Рамић?

Сведок Нермин Салкић: Један, ја, ја, највероватније, није Салкић, били су мјешани Салкићи, Рамићи, мало сам прије рекао Церовац је постао од Салкића.

Председник већа: Добро.

Сведок Нермин Салкић: А било нас је из два још засеока.

Председник већа: Да. Није сад да ја знам нешто посебно него читам из Вашег исказа који сте тада дали о коме смо малопре причали, каже: „Јавио сам се ја, затим Салкић Менсур и Елвир Рамић“.

Сведок Нермин Салкић: Ја, ја.

Председник већа: Зашто вас то питам и подсећам истовремено на исказ који сте раније дали, Зухра и Зумра, знате ко су Салкић Зухра и Зумра?

Сведок Нермин Салкић: Искрено да вам кажем ја их не познајем а знам да су постојале, а не познајем исто ни њих

Председник већа: Добро. Оне кажу да су Салкић Амир и Салкић Менсур однели тела.

Сведок Нермин Салкић: Ја знам за Менсура Салкића, знам зато што му је ту отац настрадао, трећег ја нисам ни спомињо, знам трећа особа је постојала са нама. Гоподине, јел` се чујемо?

Председник већа: Да, да, чујемо се, него покушавам овде да утврдим још нешто. Кажите ми „преклани Хуса“, да ли је Хуса био жив, да ли се сећате или не, у том моменту?

Сведок Нермин Салкић: Не, не, не, не... Ја што се могу да сјетим прво је убијен па је онда заклан, преклан ја, није онај како се зове, прво заклан па убијен, убијен је па онда, током увиђаја ... амајлији десило се то што се десило.

Председник већа: Дакле већ је био мртав кад је преклан, јел` тако?

Сведок Нермин Салкић: Ја, ја, сва тројица су били мртви.

Председник већа: Да ли се сећате којим колима су дошла, нисам сигуран тужиоце дал` сте то, било је питање чиме, којим колима су дошла ова двојица војника?

Сведок Нермин Салкић: Не знам, ја мислим нешто мало ауто, није било велико сад ... да кажемо „Мерцедес“, „БМВ“, „Ауди“, не, можда није ни постојо толко у то доба, нешто мало. „Застава“, „Југо“ у том што би рекли рихтунгу, како се зове, ја „Голф“ двојка тако.

Председник већа: Да. Морам још једну ствар да вас питам, то јест да вам предочим, да ви једини помињете од до сада саслушаних сведока сад да вам не предочавам Салкић Зумра и Зухра помињу само, од та два војника да један има црвену мараму, додуше једна од њих две се збунила прво црну па црвену, Млађеновић Јефто то је возач аутобуса који је у међувремену преминуо он тек има своју везано за униформе и тако даље, он каже да су били у цивилу, ал` то је сад друга тема, каже један је имао црвену траку око главе, Салкић Менсур каже један са црвеном марамом, Амир такође, нико не помиње да је овај други војник имао црвену траку око руке, око налактице.

Сведок Нермин Салкић: Ја не могу како се зове, нит` сам у Босни био испитиван са том двојцом као што Ви рекосте јел` ако се сећам Амиром и Менсуром, ја сам данас да причам ја своју неку причу, ја не знам шта су они рекли нисам био у контакту са тим особама нит` сам ја хтио да будем у контакту са било ким, једноставно данас сте ме позвали ја сам ту да испричам што могу да се сјетим и да испричам. Тако ја имам исто онај како се зове својих овамо ситуација и проблема ил` не проблема, тако да ја не знам шта су та двојица рекли, ја сам само ако могу да кажем споменуо траку, да ли је била 18 боја или је била у једној боји, како се зове, ја нисам како се зове, рекао да је било још 15 других ствари само да је била код тог војника који је убио тројицу касније вамо једног, је била трака око главе, а не марама то вам могу да кажем, да није била марама у мојим очима него трака.

Председник већа: Кажите ми следеће, Шаћировић Мујо кад је убијен, да ли се сећате код ког дела аутобуса је био убијен?

Сведок Нермин Салкић: Како мислите? Па реко сам вам ваљда да је аутобус био паркиран од Кладња или од Власенице или Коњић Поља са десне стране, а од Братунца је био са леве стране паркиран тај аутобус.

Председник већа: Ја питах код ког дела аутобуса, предњи део, задњи део, возачева врата, средња врата...

Сведок Нермин Салкић: Ако гледате са братуначке стране задњи дио значи, ако гледате, задњи дио значи, он је покушао да се и он пребаци да уђе у аутобус, он није ни дошо одма поред некако одозго је рафално срезан био. То је мого, аутобус је био, то нисам само видио ја мого је да види свако ко је мого у то доба да види.

Председник већа: Дакле Ви кажете код задње стране, код задњег дела аутобуса је убијен.

Сведок Нермин Салкић: Да се разумјемо био је код задње или на пола али са задње од братуначке стране, реко сам вам како је био аутобус паркиран, значи ...

Председник већа: Нермине немојте ми која страна, размишљајте само о предњем, задњем делу аутобуса, лева страна аутобуса и десна где су врата аутобуса, па нас, у односу на то се оријентишите и кажите ми где је убијен Мујо? Да ли ...

Сведок Нермин Салкић: Мујо је убијен... Не, не, он никако није мого спредње бити, остајем при томе да је ипак убијен од пола према крају, јел` треба још да уђе, а није ушо, није мого ућ, значи са предње одозго стране.

Председник већа: Са возачеве стране, или са стране где су врата аутобуса?

Сведок Нермин Салкић: Више, понављам, више значи доле више, не са стране овога како се зове, није одозго он дошо он је дошо са стране, испричо сам вам гдје је он био, стари пут према Магарчима...

Председник већа: У реду. Да ли је, постоји возачева страна, а постоји и друга страна где су врата улазна аутобуса. Где је ...

Сведок Нермин Салкић: Ако тако мислите и узмете линију како возач вози убијен је са те стране, јел` није му допуштено да пређе рецимо па да уђе одозго.

Председник већа: Значи са возачеве стране је убијен?

Сведок Нермин Салкић: Са возачеве у линији кад видите, кад гледате аутобус, ко што ви мени лијепо објасните, аутобус постоји значи са линије возача и сувозача и како је био паркиран он вам је значи са возачеве стране тај Мујо је долазио са лијеве стране и тако је и убијен у тој линији.

Председник већа: Јел` успео да стигне до возачеве стране, дакле леве стране аутобуса?

Сведок Нермин Салкић: Па није, можда у пар секунди, није, није, није мого ућ никако жена и дјеца, одма је срезан био.

Председник већа: То вас питам зато што Салкић Амир каже да је, он је седео на седишту иза возача каже Амир Салкић који је овде био као сведок, каже друго седиште до прозора са леве стране - Мујино убиство је било на левој страни аутобуса, то је ...

Сведок Нермин Салкић: Да, да, па малоприје сам реко и ја да је лева страна, ја, пошто нам је долазио са леве стране.

Председник већа: Ал` добро, на почетку сте нам рекли да је са задње стране аутобуса убијен.

Сведок Нермин Салкић: Па то је господине задња страна, лијева страна, па ваљда знамо наш језик. Реко сам аутобус постоји, Ви сте ми лијепо рекли Нермине концентриши се, аутобус велики постоји имам онај ... возачка страна, тај Мујо је долазио са лијеве стране и тако је убијен, није са десне стране господине.

Председник већа: Добро. Добро.

Сведок Нермин Салкић: Њива коју је он преко те је исто била са лијеве стране. Па ваљда имате тај пут поред себе, реко сам да је аутобус паркиран био од Братунца лијево, од Кладња то јест Коњић Поља десно.

Председник већа: Добро. Моје питање, да ли се Ви сећате ликова тих војника?

Сведок Нермин Салкић: Не. Не, не, не, то сад прича, моја прича, ја могу испричат увијек, заштита а онај како се зове, особа, особу или лик не. Ја не, и само се сјећам да је био ко што сам реко између 1,65 до 1,72, а лика не.

Председник већа: Не. Добро.

Сведок Нермин Салкић: Не.

Председник већа: Кажите ми Незир, Хусо и Омер јесу вам род неки, Вама?

Сведок Нермин Салкић: Па јашта су гарант, сад шта ја знам ту понављам поново, чим је презиме.

Председник већа: А добро ал`

Сведок Нермин Салкић: Богдановић гарант он је неко од Богдановића фамилија некад, то је касније тако то било. Јесу фамилија да, да.

Председник већа: Добро, ал` нису вам блиска чим се не сећате јел` тако?

Сведок Нермин Салкић: Па како се не сјећам, па немојте Ви сад, ја се сјећам господине, Салкићи су Салкићи, фамилија једни другима од два брата су они некад... на том селу па изрођени.

Председник већа: Добро. Има ли још питања? Јел` имате Ви питања? Имате још питања? Имате ли Ви нешто да додате, нешто што вас нисмо питали а мислите да је важно?

Сведок Нермин Салкић: Па не, не, не, не би ја ништа додаво, ја сам данас ту да испричам тај свој пут, ја сам на почетку онај како се зове, рекао да мене, да то неће вратити место онај како се зове, мојих, ја не знам, само ми је како се зове, ја имо би једноставно питање за тог човјека што је то ето само урадио, није било потребно, мислим...

Председник већа: Ми водимо поступак да утврдимо да ли јесте знате.

Сведок Нермин Салкић: Ја, ја, да ли јесте и да ли није, имали смо онај како се ја ко дјете сјећам имали смо лијеп суживот, мене су тако моји одгојили, морам ето то ко неки додатак да, ко је био

Председник већа: Нермине...

Сведок Нермин Салкић: Молим?

Председник већа: Хвала лепо што сте сведочили, што се нас тиче Ви сте сада слободни, сада ћемо мајку Фату још да испитамо и то је то.

Сведок Нермин Салкић: Да, да, океј, океј.

Испитивање сведока САЛКИЋ ФАТЕ

Председник већа: Фато, добар дан.

Сведок Фата Салкић: Добар дан.

Председник већа: Чујемо да се не осећате добро и ми ћемо да гледамо да вас што би рекли не мучимо пуно знате, ал` морамо мало да вас питамо нешто.

Сведок Фата Салкић: Ја, питајте.

Председник већа: Добро.

Са личним подацима као на записнику 16.07.2008. године.

Бићете испитани у својству сведока, дужни сте да говорите истину и одговарате на постављена питања, давање лажног исказа представља кривично дело, нисте дужни да одговарате на поједина питања ако бисте тиме себе или блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу.

Испричаћу вам текст заклетве за сведока, Ви ћете само рећи „да“ да не понављате текст заклетве.

Заклињем се својом чашћу да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

Ви само кажите „да“ да не понављате текст цео. Јел` се слажете?

Сведок Фата Салкић: Ја.

Председник већа: Добро. Ви сте дали изјаву Фато Државној агенцији за истраге и заштиту 16.07.2008. године. Да ли остајете при тој изјави? То је било пре, поприлично, девет година, да ли остајете при тој изјави?

Сведок Фата Салкић: Ништа не остајем, ја 17 година трошим инсулин, висок притисак, ја немам појма. Могу само неколко ријечи како је било а даље ја не могу, ја готово пала и овде, шећер ево спао дрхтим ко прут.

Председник већа: Нек` вам дају тамо Холанђани шећер мало, јел` имају тамо?

Сведок Фата Салкић: Имам ја инсулин свој, инсулин ударила шећер све, справе све ал` не помаже ништа.

Председник већа: Добро. Ајте Ви нама укратко испричајте, јел` знате који је догађај у питању, који датум, знате због чега данас сведочите?

Сведок Фата Салкић: Све ја знадем.

Председник већа: Ајте нам испричајте укратко чега се сећате.

Сведок Фата Салкић: Сјећам се ето била сам у шуми са дјецом, с човеком, проћерали су ме, шћерали на асфалт, наишли су неки, траке имали око руку, око главе, убијали су кога шћели, одводили у Братунац, за Коњић Поље горе, Кравицу, тако ето да је било, то ти је то. Човека одвели ни данас дана га нема никад.

Председник већа: А кажите ми да ли сте видели убиство неких лица, неких особа?

Сведок Фата Салкић: Три човека што су убила она Салкића.

Председник већа: Јел` се сећате како су се звали?

Сведок Фата Салкић: Звао се Незир Салкић, Омер Салкић, Хусо Салкић, то су комшије моје биле.

Председник већа: Добро. Јел` се сећате како су убијени? Извињавам се што ја ускачем с питањима мислим да ће бити можда једноставније овако.

Сведок Фата Салкић: Па како су убијени, убијени су, дошли су са тракама, око руке имо траку, имо траку око главе, ти су их побили људи.

Председник већа: Колико војника је дошло, чиме су дошли да ли се сећате?

Сведок Фата Салкић: Дошли су војници наоружани до гуше.

Председник већа: Чиме су дошли, јел` се сећате тога?

Сведок Фата Салкић: Дошли са пушкама, какве су пушке сад ја не знам, оружје, траке, обучени у шарена одјела, ето то ти могу казати.

Председник већа: Дал` су дошли колима, или аутобусом, или пешке?

Сведок Фата Салкић: Они су дошли у село Глогова, они су оно палили Глогову, сучим су дошли не знам, нас кад су шћерали на асфалт ми чекали аутобус и ето тако то ти је било...

Председник већа: Да ли се сећате како су били обучени? Да ли су имали униформу, или у цивилу, или већ како?

Сведок Фата Салкић: Униформе имали и траке црвене, једна око руке, једна око главе, то су били најгори. Ето.

Председник већа: Ко је од њих убио ову тројицу?

Сведок Фата Салкић: Е не знам богами то рећ` ко је њих убио, ја сам имала дјецу око себе и бринула се о дјечи, човека одвели, то нисам видла, ко је убио, убили они са тракама.

Председник већа: Тужиоче ајте Ви, да ја не претерам с питањима.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Ево ја ћу кратко. Само да вас још једанпут дакле само, чиме су дошли, јесу дошли у неком превозном средству, нисам чуо одговор кад вас је судија питао? Ти који су их убили, ти са тракама како кажете.

Сведок Фата Салкић: Ти су дошли са аутима, они су пљачкали куће, они су аутима, како је хтјео узимао они су долазили из Глогове, Коњић Поља, кад су долазили овде нама у Братунац.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро. А колико је тих који су убили ову тројицу, које сте навели, било, значи колико, један, два, три, десет, како?

Сведок Фата Салкић: Ма било има десет комада, то што је дошло из Глогове...

Заменик тужиоца за ратне злочине: А рекосте дакле ови који су дошли аутом, не може бити десет у ауту, него колико их је?

Сведок Фата Салкић: Па не у једно ауто, то је било аути колко хоћеш, како је хтео аута купило се у тим аутима и возали.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро. А тај са црвеном траком на глави и са црвеном траком поред руке или како сте рекли?

Председник већа: Није, није, са црвеним тракама је говорила.

Сведок Фата Салкић: Са црвеним тракама, траке им око руке и око главе, то су били најопаснији, а ови што су нас нашли по шуми то је било блажије, шћерали нас на улицу то је тако били, а ови су били најгори.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Значи ти који су најопаснији су убили ову тројицу како кажете, односно нисте видели али претпостављате.

Сведок Фата Салкић: Јесте. Јесте, ови нас нису дирани, шћерали сироте људе ал` нису убили та три човека, а ови су дошли и убили та три човека и одвојили су кога шћели, бирали из те наше масе што нас је било, једне у Братунац, једне за Коњић Поље, Кравицу, то су водала, ал` то ти је било у оном страху, не могу ја теби сад то ...

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро. Е сад у овој Вашој изјави наставили сте даље јел` тако, из Реповца наставили сте даље аутобусом.

Сведок Фата Салкић: Дошо је аутобус нас је покупио и ...

Заменик тужиоца за ратне злочине: Јел` се сећате да се још нешто десило после?

Сведок Фата Салкић: Па шта десило, горе смо дошли, Ви ћете на своју територију, ја сам узела моју дјецу и човека и ето тако.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А да ли је у Глогову било неког убиства или нешто?

Сведок Фата Салкић: Глогова је била попаљена, било је и убиство, гледали смо поред асфалта....

Заменик тужиоца за ратне злочине: питам да ли је, па како су ...

Председник већа: Може, може ово.

Сведок Фата Салкић: из аутобуса, само иде аутобус полако.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Дакле кажете да је било, јел` тако? Па молим вас ...

Председник већа: Немојте, немојте у исто време. Ајте ја ћу да питам. Да ли се још нешто десило, нешто што би требали нама да кажете, осим убиства ове тројице Незира, Омера и Хусе? Да ли сте још ...

Сведок Фата Салкић: Ја, знаш шта се још десило, кад смо били код Миљине кафане горе су прегледали аутобусе и реко нам је један Мијо из Смољане мој комшија, каже имате Шаћировић путнике горе каже ошли су узмите их у аутобус. Дошли смо горе Стара цеста се зове, са асфалта Стара цеста, и ту је стао аутобус оно проширења мало било. Ту је био Шаћировић Мујо и била му жена и троје дјеце, е ту је иза га један ту га убио а они су ушли у аутобус и тако, то сам још видла.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Е хвала, то сам вас питао да ли сте још нешто видели. Хвала вам, немам више питања, нећу више да вас замарам. Хвала.

Председник већа: Али зато ...

Сведок Фата Салкић: Добро, хвала и вама, живели.

Председник већа: Бранилац.

Адвокат Ненад Петрушић: Бранилац окривљеног. Госпођо кад сте ушли у аутобус у у Глоговој ко је био са вама, у Реповцу, ко је још био с вама?

Сведок Фата Салкић: Мислиш од путника ил` од оних ...

Адвокат Ненад Петрушић: Од Ваших ближњих.

Председник већа: Од Ваших ближњих.

Адвокат Ненад Петрушић: Деца јесу била с вама?

Сведок Фата Салкић: Деца моја два сина била са мном. Човека одвели, био комшилук цијели онај наш комшилук што су нас нашли по шуми, три села имају велика, окле у кога изгонили, налазили после је то још народа по шуми па су то они довозили касније, то је било трагедија.

Адвокат Ненад Петрушић: Јел` Ваш син Нермин?

Сведок Фата Салкић: Јесте.

Адвокат Ненад Петрушић: Јел` он био са вама у аутобусу?

Сведок Фата Салкић: Нермин јес, јес био у аутобусу Нермин.

Адвокат Ненад Петрушић: У ком делу аутобуса сте ви били?

Сведок Фата Салкић: Не знам богами ти рећи ништа ти не знам рећи.... У ком дјелу били?

Адвокат Ненад Петрушић: Да.

Сведок Фата Салкић: У аутобусу?

Адвокат Ненад Петрушић: У аутобусу, у средини, на почетку, код предњих врата, код задњих врата, оријентационо можете ли рећи?

Сведок Фата Салкић: Знаш како, то је како је ко улазио то се само трпо да ти побјегнеш отале.

Адвокат Ненад Петрушић: Е добро. Где сте ви, ако можете да се сетите, кад сте ушли где сте се задржали?

Сведок Фата Салкић: Гдје смо сјели у аутобус?

Адвокат Ненад Петрушић: Да. Или стајали или седели.

Сведок Фата Салкић: Ја сам ушла мало стајала, после су ми направили мјесто да сједем пошто сам била се оно насикирала и плакала за човеком и тако да су ми направили мјесто.

Адвокат Ненад Петрушић: У Глоговој јесте стајали или сте седели?

Сведок Фата Салкић: У Глоговој.

Адвокат Ненад Петрушић: Да.

Сведок Фата Салкић: Ја мислим да сам стајала кроз Глогову до.... горе док смо изашли, није било мјеста пошто је то пуно било, ишћерана три села ал` још је ту остало...

Адвокат Ненад Петрушић: Ваш син Нермин јел` и он стајао поред вас?

Сведок Фата Салкић: Е не знам ти то богами рећи. Ето моје дјете ал` не знам ти то рећ...

Адвокат Ненад Петрушић: Да ли сте Ви

Сведок Фата Салкић: ... да ли је стајо, да ли је сиђо ...

Адвокат Ненад Петрушић: Да ли сте Ви из аутобуса могли видети кад је убијен Мујо Шаћировић?

Сведок Фата Салкић: Мују сам видла да су убили, Мују сам видла, знаш пошто је то са асфалта само мало проширење Стара цеста, ту је са аутобуске могло је вид ко год је стио, ови су ишли с колима што су њега убили нису у аутобус то је с колима се ишло.

Адвокат Ненад Петрушић: На којој страни аутобуса гледано у правцу кретања аутобуса је убијен Мујо?

Сведок Фата Салкић: Шта да ти кажем, ми смо ишли из Братунца...

Адвокат Ненад Петрушић: Е у односу на тај ...

Сведок Фата Салкић: Ја мислим да је он, ни не знам ти сад рећи, ал` мислим да је он убијен аутобус кад иде па се скрено овамо, он је скренуо на лијеву страну. Ту је проширење било, он је се ту скрено да узме ту породицу.

Председник већа: Да ли је убијен код возачевих врата, средњих врата или са друге стране аутобуса или са задње стране или предње стране, да ли се тога сећате?

Сведок Фата Салкић: Ја мислим да је то било са предње стране.

Председник већа: Код, где седи возач или код врата возачевих?

Сведок Фата Салкић: Ја мислим да је било код врата возачевих, ја мислим да је то тако било ал` опет немој вјероват, ето то ти могу да причам ал` нисам ни ја била баш исправна ...

Адвокат Ненад Петрушић: Сад мени није јасно да ли су та врата возачева она врата са десне стране или возач има посебна врата са леве стране. Да ли возач

Председник већа: А мора да има посебна врата или не мора, не знам.

Адвокат Ненад Петрушић: Не ...

Председник већа: Не мора јел`?

Адвокат Ненад Петрушић: Не, не, имате аутобуса... Да ли сте Ви из аутобуса могли чути шта се дешава напољу?

Сведок Фата Салкић: Шта се дешава?

Адвокат Ненад Петрушић: Осим пуцња да ли сте могли чути шта разговарају путници који су били напољу?

Сведок Фата Салкић: Ништа, ништа нисам могла чути, где ћеш ти чути плаче народ из шуме, то народ се снебива куд ће, нису ни рекли ништа, то је било страшно, ужас био, не знам ти то ништа рећи.

Адвокат Ненад Петрушић: А да ли сте видели тог војника који је убио Мују?

Сведок Фата Салкић: Нисам. Нисам ни то видла ко је, нисам видла само да иза су га углавном убили ал` нисам видла ко је, да ти кажем ко је то нисам видела.

Адвокат Ненад Петрушић: А да ли сте видели кад је Мујо пао?

Сведок Фата Салкић: Кад је Мујо пао? Ја сам видела да је Мујо пао и да су му дјеца и жена завриштали, ушли у аутобус. То сам само видела да су они ушли, они запомагаже „убише“ каже жена убише ми Мују, онако видим одатле.

Адвокат Ненад Петрушић: Дакле Ви сте то чули од његове жене односно деце.

Сведок Фата Салкић: Па ја, ушли они ту, ту је било, оздо од МиLINE кафане ту су рекли узмите Шаћировиће горе има жена каже и човек троје дјеце. Он је пошо они у одма њега убили, а ови су ушли, и запомагаше они они њима, ушли с нама двојица, ушли војника у аутобус не смеш ни гледати не да погледат кроз Глогову, не да гледат.

Адвокат Ненад Петрушић: Госпођо дакле Ви сте чули од Мујине жене да је Муја убијен ту испред аутобуса.

Сведок Фата Салкић: Ја, ту кад је ушо видо...

Адвокат Ненад Петрушић: Немам више питања.

Председник већа: Колегинице Ви питања? Питање браниоца чини ми се нисте разумели. Да ли Ви знате да је Мујо убијен, јесте видели или сте чули од Мујине жене?

Сведок Фата Салкић: Видели и чули од Мујине жене, видли га кад је пао, видли смо.

Председник већа: Видели сте кад је пао.

Сведок Фата Салкић: Јесте и пао кад је, то је било сад па ето само човек мало скрено мало са аутобусом гдје је проширење, ту све било пред нама.

Председник већа: Добро. Да ли сте, малопре сте додуше рекли, да ли сте тог војника видели који је то урадио?

Сведок Фата Салкић: Ја нисам видла који је војник урадио ни како се зове, само сам му видла ти што су траке имали, и траке имо и тај што је Мују ударио, из аута

они су излазили. Ауто ишло није био аутобус, ауто је ишло, једно ауто пред нама, једно за нама, не да их ни гледати, не да ништа. Имаш још та питања не могу више, причам ништа а све те изгубим.

Председник већа: Само још једно питање, да ли се сећате војника који су тамо убили Незира, Омера и Хусу?

Сведок Фата Салкић: Ништа ни то не знам, знам да су имали траке око руку, а не знам сад да кажем који да знам га, не знам који ...

Председник већа: Не по имену.

Сведок Фата Салкић:ко је убио не знам. Ето то ти је то.

Председник већа: Око руку, а јел` неко имао око главе траку?

Сведок Фата Салкић: Имо је и око руку и око главе. Ти што су били имали су и око руку и око главе траке. Ту су били таки.

Председник већа: Има ли још питања, да не мучимо више, можда би то било још које питање али да не ... Хвала лепо.

Сведок Фата Салкић: Хвала и вама.

Председник већа: Што се нас тиче нећемо вас даље задржавати. Дајте, судији да кажемо да смо завршили. Кажите да смо завршили да је сведок слободна. И кажите да поздрављамо колеге у Холандији и остале. Добро.

И одјављујемо видеоконференцијску везу.

Констатује се да је испитивање сведока путем видеоконференцијске везе завршено у 11.20 часова.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Главни претрес се одлаже, наредни се заказује за 21. април, 21.04.2017. у 9.30 судница 4,

Што се присутнима саопштава уместо позива те их не позивати.

Дакле 21. април 2017. у 9.30 судница 4.

Ми смо богами поприлично обавили овде, имамо предлог матичара, можда ћемо ми имати нешто по службеној дужности, али има неколико сведока које сте ви предложили, шест-седам чини ми се, неке адресе ћете доставити да ми видимо ако одлучимо да их зовемо, ако веће одлучи да имамо бар адресе, или ћете се ви евентуално обавезати.

Адвокат Ненад Петрушић: Није проблем да се ја обавежем да их позовем, ако они буду за тај 21. или већ кад буду ...

Председник већа: Добро. А благовремено ћете добити обавештење шта ће бити тада.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Ја бих само, извините, уколико могу да вам се обратим, само уколико је могуће предложили смо вам да се читају изјаве ВС-2 која је преминула и ...

Председник већа: Па то ћемо читати.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да, мислим то сам хтео.

Председник већа: То није спорно. То није спорно, то морамо читати.

Адвокат Ненад Петрушић: Хоћете позивати овог сведока Салкић Мемсура, имајући у виду ову његову изјаву која је стигла ...

Председник већа: Да, да, да. Стигла је изјава и у одређеној мери ајте тако да кажем, и њега ћемо сигурно да зовемо, имамо овај предлог Ваш за матичара то ћемо видети, имамо тих неколико још сведока које сте ви предложили то ћемо да видимо, али у сваком случају ћемо Вас благовремено обавестити шта ћемо радити тог 21. априла.

Довршено у 11.22.

Записничар

Председник већа-судија